

TEUVO VIRÉN

FLAC 7

MENNEISYYDEN PALUU

FLAC 7

MENNEISYYDEN PALUU

© 2020 Teuvo Virén

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2576-4

Esipuhe

Sadan sivun kokeiluksi tarkoittamani kirjallinen esitykseni on, niin kuin kenties olet huomannut, hieman venähtänyt. Valitettavasti raapustusteni laatu ei ole noussut samaa tahtia sivumäärän mukana.

Oli miten oli, olet nyt aloittamassa hengentuotteeni tavaamisen. Pahoittelen tähän teokseen mahdollisesti jääneitä kirjoitusvirheitä ja muita mokia. Yhden kirjan tapahtumat muistaa kohtuullisen hyvin, mutta kun sepustuksia tulee lisää, niin tunarointitodennäköisyys kasvaa koko ajan.

Ridean päätyminen tekoälynä Flacin neuvoston arkistoon kirjassa Flac 4 on yksi malliesimerkki tekemästani loogisesta virheestä. En siis tarkoita kuvailemiani tai ainakin tällä hetkellä sellaisina pidettäviä teknisiä ja tieteellisiä järjettömyyksiä vaan sitä, että kirjoittaessani tätä kirjaa tajusin Qarhagin työskennelleen Ridean kanssa Flacilla vielä pitkään sen jälkeen, kun hän oli päätynyt Varcoyn mukana ties minne.

Hierottuani älynystyröitäni, molempia, tajusin, etten voi enää poistaa kohtausta aiemmasta kirjastani. Toisaalta joku olisi kuitenkin huomauttanut siitä jossain vaiheessa, joten paikasin tilanteen Qarhagia esittävällä tekoälyholonaamarobotilla.

Samankaltaisia tilanteita tulee jatkuvasti sotkiessani historiaa nykyisiin tapahtumiin. Yritän tarkistaa aiemmista kirjoistani mitä olen sanonut mutten voi taata onnistumistani.

Teuvo Virén
27.9.2020

Flacellaanit:
Arme, hävittäjä
Baldai, kasvisyöjä
Beca Bliddra, Ceerpenin kapteeni
Brva, Trah-Al-De-Buanin pääkaupunki
Calb-Jor Wesnu, Jorrelan lentäjä/apumekaanikko
Cha Khalac, lippualus
Ceerpen, risteilijä
Celmar Vacalai, entinen Flacin laivaston komentaja
Cerne Helmen, lentäjä
Dain Kranwak, Emmlecin kapteeni
Dala Gerbon, Flacin lennonvalvonnan johtaja
Dek Krannak, oikeusministeri
Derede Ulvan, Flacin kaukokartoitusjärjestelmän upseeri
Drailana Vacalai, Drician ja Celmarin äiti
Dricia Vacalai, diplomaatti
Gorralosaurus, sukupuuttoon kuollut dinookki
Edner Rende, Flacin planeettapuolustuksen johtaja
Emmlec, mainarialus
Ermen, megarahtari
Flac, flacellaanien alkuperäplaneetta
Fenan Ulda, kielentutkija
Galaniini, erittäin kova läpinäkyvä aine
Gerjorn Niz, lentäjä
Girmin Fuddla, Varcoyn asejärjestelmäupseeri
Haml Casera, Jwycerogg Pjon kapteeni
Harstaggin asteroidi, sotilastukikohta
Hawa, Marna Laceen hävittäjä
Herber Pjort, laivaston komentaja
Hiljan Lyd, risteilijä
Hilstraz, syvän meren suuri saalistaja
Horzog, lihansyöjä
Jalwyn Hern, Varcoyn navigaattori
Jorrela, kaukokartoitusalus
Jwyceroggh Pjo, taistelualus
Kakarchak, flacellaanien laivaston lippualus

Kaen Durmé, Jwyceroggh Pjon strategi
Kerdel, Flacin pääkaupunki
Kire Vacalai, Gedel Dresin ja Dricia Vacalain tytär
Konda Zarr, Ermenin lentäjä
Korwel Nanzig, Flacin neuvoston jäsen
KVA-1328, kaukovoitusjärjestelmän havaintoasema
Lapan, planeetta
Len Jasc, Jwyceroggh Pjon lentäjä
Lerf, petoeläin
Marna Lacey, lentäjä
Nenäin, eläin Flacilla
Nirman Kanz, Hiljan Lydin kapteeni
Odeuar, planeetta
Olly Gadna, Jorrelan mekaanikko/apulentäjä
Opennar Goljan, Ermenin kapteeni
Ozek Garban, Varcoyn lentäjä
Palc, risteilijä
Piiloutujat, yksi flacellaanien muinaisryhmittymistä
Raca Hilban, Cha Khalacin kapteeni
Ridea Vacalai, Kire Vacalain ja Dek Krannakin tytär
Sallar Verre, kaukokartoitusyksikön apulaisjohtaja
Syöveriansa, luo hetkellisen mustan aukon tapaisen ilmiön
Talwyn Kelle, Jwyceroggh Pjon viestittäjä
Trah-Al-De-Buan, muinainen valtio Flacilla
Trixmariini, yleinen rakennusaine
Unag Kaznat, Flacin turvallisuusviraston päällikkö
Utle Qarhag, entinen Flacin neuvoston johtaja
Valittu, ensimmäisen taantumien aikaisen erityisjoukon jäsen
Varcoy, entinen Flacin avaruuslaivaston komentoalus
Ved Accla, Flacin neuvoston puheenjohtaja
Vermal Vacalai, Drician ja Celmarin isä
Za'allai, kaukotiedustelualue
Zem Orocta, Armen kapteeni
Ziv Op, Celmarin neuvonantaja
Zplat, lintu

Caiailaiset:

Alund Gebran, lähettiläs, Benar Scutlen sisko
Amaca Vacalai, Caialin äiti
Benar Scutle, Throxxarin kapteeni, Alund Gebranin sisko
Caiäl, planeetta
Cenen Heew, Throxxarin lentäjä
Dzepern, caiaailaisten luuvaisluokan alus
Eillen Oerne, Throxxarin viestittäjä
Jyl Berle, Throxxarin strategi
Loia Kjardar, Voc Zalvon puoliso
TAmacaD, tekoälyelämänmuoto
Throxxar, caialilaisten alus
TThelezC, tekoälyelämänmuoto
Vilci Kjardar, Loia Kjardarin ja Voc Zalvon tytär
Voc Zalvo, Loia Kjardarin puoliso
ZAALIA, rakenteilla oleva CAIAL-luokan alus

Clutheriinit:

Aedom Grenet, maanalaisclutheriinien johtaja
Ceral Vacalai-Dres, diplomaatti
CluthB, toinen clutheriinien kotimaailmoista
Gedel Dres, diplomaatti, Dricia Vacalain puoliso
Hanz, clutheriinien hävittäjä
Lidzak Vacalai-Dres, lähettiläs
Jilv Hunc-e, Hanzin kapteeni
Priur, ennustaja

Muuta:

Alee, irridiaani
Balvakit, avaruusrotu
Darbit, liittolaisrotu
Clutheriinit, liittolaisrotu
Gryghwirm, balvakien tuhottu planeetta
Irridiaanit, toisesta galaksista peräisin oleva rotu
Luerre, rahtari
Luvvaiset, tahtoenergiarotu

Muinaiset, vihollisrotu

Perjantai. Juhlat alkaisivat nelisen tuntia työvuoron päättymisen jälkeen. Pakollinen ajanviette oli viimeksi ollut sen verran tylsä tapahtuma, että takarivissä istunut Ulvan oli torkahtanut eri johtajien pitkästyttäviä puheita kuunnellessaan. Vecina paikalla saapunut vaimo oli tökkinyt hänet hereille kyynänpäällään ennen kuin kukaan muu oli huomannut. Niin kumpikin heistä oli luullut, mutta seuraavina päivinä Ulvan oli kuullut pientä piruilua uuvahamisestaan.

Tällä kertaa Derede Ulvan päätti pysytellä hereillä. Tai sitten hän ei menisi ollenkaan. Ei voisi olla mahdotonta keksiä jotain kelvolliselta kuulostavaa tekosyytä poisjäämiseen. Lähin esimies tai siis –nainen saattaisi suhtautua myötämielisesti sairaksi ilmoittautumiseen eikä passittaisi Ulvania työterveyteen.

Sallar Verre oli kaunis nainen. Ulvan oli itsekin kaikkien muiden tavoin kuvitellut tätä bimboksi vielä työhaastattelussa, mutta oli sitten tajunnut Verren vain teeskennelleen tyhmää saadakseen paremman käsityksen mahdollisen uuden alaisensa luonteenlaadusta. Sikäli kuin työpaikan huhuissa oli perää, Sallar oli saavuttanut korkeimman mahdollisen pistemäärän yleisimmin käytetyssä älykkyysluokkatestissä. Eikä vain yhdessä osiossa, vaan peräti kolmessa. Derede tiesi itsekkin olevansa keskimääräistä nokkelampi, mutta käsitti myös jääneensä toiseksi heidän vertailussaan.

Kunniakas kakkossija ei Ulvania haitannut. Hän piti työstään, työtovereistaan ja esiniaisestaan. Tämän yläpuolella olevasta jäärästä hän sen sijaan ei erityisemmin välittänyt. Häiskä kuvitteli olevansa muita parempi, vaikka tälle sai selittää yksinkertaisiakin asioita moneen kertaan. Derede Ulvan ei ollut ainut, jonka mielestä kyseinen takakireä muinaisjäännös olisi voinut kiirehtiä eläkkeelle jäämistään.

Tuskin hän edes tarvitsisi tekosyytä, Ulvan palasi aiempaan pohdintaansa. Sallar ymmärtäisi varmasti alaisensa haluttomuuden mennä juhlaan. Ehkä nainen myöntäisi luvan pysyä poissa ilman varsinaista aihetta. Toisaalta Verre oli näyttänyt

harvinaisen tuskastuneelta heidän muisteltuaan pari viikkoa siten edellisvuoden juhlaa.

Verre ei ollut ymmärtänyt itselleen myönnetyn toisarvoisen kunniamerkin perusteita eikä olisi moista helyä halunnutkaan. Ikävä kyllä sen vastaanottaminen tarkoittaisi käytännössä pakollista läsnäoloa ja puhetta. Derede toivoi naisen toistavan hänelle ilmaisemansa mielipiteensä järjettömästä pönötystapah- tumasta kaikille osallistujille. Ellei muuta niin kyseinen juhla saattaisi seuraavana vuonna olla hieman eläväisempi tai edes lyhyempi. Sallar oli kuitenkin häntä itseään paljon kohteliaampi, joten moista tuskin tapahtuisi.

— Ei käy, työpöytänsä ääressä istuva Sallar Verre ilmoitti huoneensa ovelle ilmestyneelle Deredelle ennen kuin tämä oli ehtinyt edes aukaista suutaan.

— Miksi minun pitää osallistua siihen kurjaan tapahtumaan?

— Jos minä joudun sinne, Der, sinunkin on tultava. Jaettu kärsi- mys on kaksinkertainen ilo, enkä voi antaa sinun olla surullinen. Sitä paitsi kaikki muutkin tulevat sinne. Jos sinä saisit eri- vapauden pysyä kotona, jokainen vaatisi vastaavaa kohtelua, ja se taas tarkoittaisi, että joutuisin kidutettavaksi yksinäni.

— Ainahan voit kuvata tapahtuman ja lähettää sen kaikille alai- sillesi? Ulvan yritti vielä, vaikka tiesikin vetoomuksensa loppu- tuloksen jo etukäteen. Verren huvittunut ilme ja toruva etusor- men heilutus saivat Dereden huokaisemaan raskaasti.

— Saatko puserrettua muutamia kyyneliä? Sallar hekotti. Ulvan ei vaivautunut vastaamaan vaan sulki hartiat lysisssä esinaisen- sa oven takanaan. Sitten hän ryhdistäytyi ja käveli leveästi hy- myillen omaan huoneeseensa. Yritys oli päättynyt täydelliseen epäonnistumiseen niin kuin oli ollut odotettavissakin, mutta se ei pilannut hänen päiväänsä.

Muutama tunti myöhemmin syömästä tultuaan olonsa kohtalaisen ähkyksi tunteva Ulvan huomasi jotain ylimääräistä näyttönsä edessä.

— Ellet luota minun tekevän töitä ilman valvontaa, sinun olisi ehkä parempi määrätä hankintaosasto ostoksille? Derede Ulvan tokaisi pian paikalle ilmestyneelle esihenkilölleen.

— Eivät ne kitupiikit kuitenkaan suostuisi tarvittavan laitteiston hankkimiseen, Verre kohautti olkapäitään ja otti toisen ojentaman silmän omaan käteensä. Vilkaistuaan moittivasti alaistaan nainen nousi ja kävi pesemässä näköelimen huoneen takaosassa sijaitsevalla vesipisteellä ennen kuin sijoitti sen takaisin alkuperäiselle paikalleen.

— Oliko sinulla jokin erityinen syy jättää tuo klöntti pöydälleni?

— Halusin tietää, milloin tulet takaisin. Harkitsin pyyntöäsi uudelleen. Olisiko sinulla mielenkiintoa vaihtaa kärsimysnäytelmä sunnuntain aamuvuoron puolikkaaseen? Sinullahan on ylihuomisen päivähuki, joten joutuisit tekemään pitkän työpäivän.

— Siis että vaihtaisin juhlat raatamiseen?

— Ei tämä homma niin paljoa paina, että siitä voisi käyttää kyseistä sanaa, Verre nauroi, mutta periaatteessa olet oikeassa. Bonuksena voin antaa sinulle maanantain vapaaksi, jos suostut.

— Mistä moinen anteliaisuus?

— Unohdin työkierron, Verre tunnusti hieman häpeillen.

— Puolivuoron tekijä vaihtoi toissa päivänä kerrosta alemmaksi, eikä minulla ole orjaa sunnuntaiaamuksi. Voit tietysti kieltäytyäkin, jos sinulla on muita suunnitelmia.

— Eli ellen suostu, joudut tekemään sen hugin itse?

— Ikävä kyllä. Mutta unohdus oli omani, joten en pääse edes moittimaan ketään muuta. Miten on? Vapautus juhlista ja maanantailoma vastineeksi sunnuntain kolmesta ylimääräisestä tunnista?

— Saanko tingittyä tiistainkin vapaaksi?

— Et, senkin kiristäjä. Tiedät itsekin, ettei meillä ole varaa ylimääräisiin poissaoloihin loma-aikana. Ellet ole töissä tiistaina, sekin vuoro tulee minun tehtäväkseni. Teen mieluummin sunnuntain itse jos minun on valittava.

— Teloiko se yksi tollo tosiaan jalkansa vai käyttikö hän sitä vain tekosyynä päästäkseen lomalle?

— Lääkäri kuvasi jalan. Kyllä se oikeasti ruhjoutui. Ei pahasti, mutta riittävästi terveysperusteista vapaata varten. Juuri siksi

meillä on ainakin pari viikkoa kestävä henkilöstövaje, Sallar Verre huokaisi.

— Ajoitus tietysti herättää epäilyksiä kyseisen henkilön työmoraalista, mutta en voi pullikoida lääkärimme määräystä vastaan. Toivottavasti sinä ymmärrät pysyä poissa liukkailta kallioilta.

— Ei huolta. Pelkään korkeita paikkoja, eikä minulla ole aikomustakaan ottaa riskiä putoamisesta. Ja jos välttämättä haluan urheilla terveydelläni, teen sen mieluummin sisätiloissa turvavälineiden kera kuin sadesäällä tuuriini luottaen villissä luonnossa.

— Se oli hänen kotinsa lähellä sijaitseva puisto, Verre huomautti päätään pyöritellen.

— Oli mikä oli, minulla ei ole aikomustakaan toistaa hänen virhettään. Ylimääräinen loma kelpaa, mutta nautin mieluummin vapaa-ajastani terveenä kuin sängyn pohjalla maaten ja sisälläni liikkuvia nanolääkäreitä ajatellen.

— Tarvitsen vastauksesi parin tunnin kuluessa, Der, jotta ehdin tehdä tarvittavat muutokset työvuorolistoihin, Flacin kaukokartoitusyksikön apulaisjohtaja muistutti alaistaan.

— Ei tarvitse odottaa. Otan ne sunnuntain tunnit ja maanantaina minua ei näy.

— Selvä. Korjaan vuorot ajan tasalle saman tien. Onko mitään poikkeavaa löytynyt?

— Niin kuin mitä? Aurinkokuntamme on kartoitettu jo ajat sitten viimeistä kiveä myöten, eikä ainakaan viiden valovuoden etäisyydellä ole mitään uhkaa tiedossa. Kaikkien asteroidien ja komeettojen radat on laskettu, ja meillä on kymmeniä havaitsimia kiekkomme ylä- ja alapuolella seuraamassa mahdollisia ulkoavaruudellisia uhkia. Edes ylipitkän hypyn tekevä alus ei kykene lähestymään meitä huomaamatta.

— En olisi siitä niin varma, Verre aprikoi.

— Muistelepa clutheriinit yllättänyttä Aleeta. Tosin heillä ei ollut caalilaisten teknologiaa käytettävissään.

— Olisin halunnut olla heidän avaruusvalvonnassaan sen irridiaanin ilmestyttyä yllättäen heidän tähtijärjestelmänsä, Ulvan naurahti.

- Kuulemani mukaan erityisesti CluthB:lla oli melkoinen kaaos päiväkausia, eikä pelkästään Aleen takia.
- Tarkoitat maanalaisclutheriineja? Olihan se melkoinen pauku. Liittolaistemme historiankirjoitus meni ihan uusiin puihin. Paitsi että syvällä maan alla oli ollut tuhansia vuosia heidän rotunsa yhteiskunta niin heille selvisi myös heidän oikea alkupe-
räplaneettansa.
- Älä unohda Priuria. Kaikkien tuntemiemme rotujen suurimman näkijän oli kuviteltu kuolleen ajat sitten. En edelleenkään tiedä, miten minun pitäisi suhtautua häneen.
- Siis että pystyikö hän oikeasti ennustamaan? Ainakin kaikkien hänen kanssaan työskennelleiden tieteilijöiden mukaan. Ketään historiallista henkilöä ei tietääkseni ole tutkittu yhtä paljon ja perusteellisesti. Muistaakseni hän sai suunnilleen kolme neljästä kuvauksistaan oikein. Kyseessä eivät siis olleet mitkään epämääräiset maalailut vaan yksityiskohtaiset, todistettavissa olleet kertomukset tulevaisuuden tapahtumista.
- Mitä mieltä olet Aleen päätöksestä ottaa maanalaisclutheriinit mukaansa?
- Kaipa se oli hyvä asia, Verre epäröi.
- Eivät he olisi kyenneet siirtymään kivikaudesta meidän aikaamme tuosta vain.
- Se ei taida sujua kovin nopeasti?
- Ei taatusti, Der. Katsopa ympärillesi. Maanalaisekot joutuvat opettelemaan jokaisen laitteen käytön. Ulkona niitä on pilvin pimein lisää. Heidän on opittava lukemaan ja kirjoittamaan, totuteltava väkijoukkoihin, avoimeen taivaaseen ja valoihin. Pelkästään aurinko on heille uutta. Samoin kaikki eläimet ja heidän rotuveljiensä sosiaaliset käytännöt.
- Rotuveljiensä? virnuileva Ulvan keskeytti esinaisensa puheen.
- No ehkä se ei ollut paras mahdollinen sana cluheriinien ollessa kyseessä, Verre hymähti.
- En edelleenkään ymmärrä, miten he voivat olla niin saman näköisiä. Luulisi heidän ulkonäkönsä vaihtelevan paljon enemmän.

— Käsittääkseni heillä on jonkinlainen sisäsyntyinen geneettinen rajoitin estämässä sukulinjojen eriytymistä. Toisin sanoen jälkeläinen on vanhempansa tarkka kopio. Vähänkin poikkeavat yksilöt kuolevat kehityksensä alkuvaiheessa. Periaatteessa sitä voisi kutsua heidän lajinsa muutosta ehkäiseväksi ennakoivaksi abortiksi. Ilman sitä he näyttäisivät ties miltä.

— Eivät he nytkään mitään kaunottaria tai komistuksia meidän rotumme mittapuiden mukaan ole.

— Tekisi mieli kuulla, mitä mieltä he meistä oikeasti ovat, Ulvan hörähti.

— Tuskin mekään heidän kauneusihanteitaan täytämme. Eivätkä kaikki heistä vielääkään ymmärrä, miten kaksisukupuoliset olennot ovat nousseet kehityksessä näin korkealle kuin me ja liittolaisemme. Ja ties kuinka moni muu rotu valopalloista puhumattakaan.

— Toivottavasti he ja Aleen tulevat toimeen keskenään, Verre vakavoitui.

— Heidän välisensä kahakka saattaisi tuhota puolet galaksista.

— En tiedä Aleen voimia, mutta pistäisin rahani likoon luuvaisien puolesta. En usko meidän nähneen heidän kaikkia kykyjään, ja käsittääkseni heitä on miljoonia.

— Ehkä meidän täytyy lähettää laivastomme pakottamaan osapuolet rauhaan, jos heidän välinsä uhkaavat kärjistyä?

— Kannattaisiko sinun kenties harkita ajatustasi uudelleen? Derede Ulvan nikotteli.

— Kauanko kuvittelit meidän pysyvän avaruusvaltana tai edes elossa, jos haastamme luuvaiset tai Aleen? Edes caialilaisista ei olisi vastusta asteroiditukselle tai niille valopäille.

— Valopalloille, Verre korjasi ja katseli huolestuneesti kynsiään. Yksi niistä näytti lohjenneen hieman.

— Uskon vakaasti, että uljas laivastomme ja sen esittäjä mahti pakottaa vastapuolet tekemään rauhan keskenään.

—Aha. Oliko sinulla kenties perusteluitakin kyseenalaisen ideasi tueksi?

— Eivät he pysty taistelemaan nauraessaan uhkavaatimuksellemme, apulaisjohtaja virnisti.

Palattuaan huoneeseensa Derede vilkaisi puolihuolimattomasti laitteistojensa esittämää yleiskatsausta. Tilanne oli täsmälleen samanlainen kuin hän oli kuvitellutkin. Yksikään etäyksikkö ei ollut huomannut mitään uhkaa flacellaaneille. Kolme heidän sivilisaationsa väkirikkainta planeettaa, Flac, Lapan ja Odeuar olivat turvassa samoin kuin kaikki pienemmätkin asutetut taivaankappaleet. Jokaisella niistä oli oma turvajärjestelmänsä, mutta suurin ja paras niistä oli Flacilla.

Flacellaanien imperiumi oli paitsi laaja niin myös vahva sotilasmahti. Liittolaisineen he hallitsivat tätä avaruuden kolkkaa ja pystyisivät halutessaan valtaamaan lisää alueita ja tuhoamaan heitä vastaan asettuvat sivilisaatiot. Ainoastaan luuvaiset ja caialilaiset olivat heitä voimakkaampia. Jälkimmäiset olivat erillinen osa flacellaaneista ja edelliset heihin ja kaikkiin muihinkin tunnettuihin rotuihin kenties Aleeta lukuun ottamatta verrattuna yliverkaisia. Vasta Gryghwirin tapahtumat olivat paljastaneet kyseisen tahtoenergiarodun todellisen voiman tai ainakin osan siitä.

Ulvan ei todellakaan halunnut joutua riitoihin valopallojen kanssa. Balvakien Gryghwirnille kerääntynyt sotalaivasto oli suurelta osin tuhoutunut, ja siihen oli riittänyt yhden ainoan luuvaisen raivonpuuska. Ulvan tiesi muiden luuvaisten oikeudenkäynnistä tätä vastaan, mutta ei sitä, mikä tuomio tarkasti ottaen oli ollut. Vanhoissa historiankirjoissa mainittiin rangaistuksen olleen satojen vuosien vankeus ja mahdollinen kuolemantuomio. Tieto oli tullut hallitukselta, mutta mitään tarkempaa asiasta ei ollut tiedotettu. Ei silloin eikä sen jälkeen. Ei viralliselta taholta eikä miltään laatumedialta.

Periaatteessa kaukokartoitusyksikkö oli pelkkä muinaisjäänne vaarallisemmilta vuosisadoilta. Sen alkuperäinen tarkoitus oli ollut etsiä Flacia uhkaavat asteroidit ja muut taivaankappaleet, ja niiden löydyttyä sen tehtäväksi oli tullut tähtien ja tähtijärjestelmien kartoittaminen. Välillä se oli toiminut asevoimien apuna vieraita rotuja vastaan käydyissä sodissa, mutta nykyisin hänen työpaikkansa keskittyi lähinnä helposti hyödynnettävien malmioiden etsimiseen avaruudesta. Vaikka planeetat

olivatkin ensisijaisia tutkimuskohteita, niin tärkeitä mineraaleja oli löydettävissä myös asteroideilta, komeetoilta, erilaisilta kivivyöhykkeiltä, karkulaisplaneetoilta ja lukemattomista muista paikoista.

Toinen vaihtoehto erilaisten malmien hankkimiseksi oli materiamuunnin. Hidasta ja energiasyöppöä menetelmää käytettiin kuitenkin vain tilanteissa, joissa kaivattuja mineraaleja ei muuten ollut saatavissa.

Yksinkertainen linko hoiti yhtä ainetta kerrallaan sisältävät paikantimilla, varoittimilla ja ohjausmoottoreilla varustetut standardikokoiset lähetykset perille miltei kustannuksitta. Jättikokoiset caialilaisilta ostetut malmirahtarit huolehtivat kuormista alueilla, missä linkoja ei voitu liikenteen tai jonkin muun syyn takia käyttää. Sotavoimien pettymykseksi megarahtarit oli jätetty aseistamatta, joten kieli pitkällä malminkuljetusvälineitä odottaneet tieteilijät eivät toiveistaan huolimatta olleet päässeet tutkimaan liittolaisten teknologian salaisuuksia.

Caialilaiset jatkoivat yhä lukemattomia flacellaaneja ja muiden rotujen edustajia turhauttanutta kotiplaneettansa sijainnin salailua. Sirpalityhmän alukset tulivat vierailuilleen eri suunnista. Ne olivat myös huomattavasti nopeampia kuin muiden flacellaanien purkit, joten niitä ei olisi kyetty edes seuraamaan, vaikka moista olisi yritettykin. Ja olihan sitä, moneen kertaan. Caialilaisten yliavaruushavaintimet olivat paljastaneet heitä jäljestäneet alukset, ja parin diplomaattisen nootin jälkeen lisäyrityksistä oli luovuttu. Eikä vain luovuttu vaan aluksen takavarikoimisen ja sota-oikeuden uhalla kielletty.

Ainakin yksi rikkaan suvun edustaja oli yrittänyt seuraamista kiellon jälkeen, ja aluksen takavarikointi ja kyseisen henkilön oikeudenkäynnin seuraaminen olivat osaltaan täyttäneet median uutisnälän moneksi viikoksi. Huippuasianajajista huolimatta törkeän kallista siviilialusta ei oltu palautettu sen entiselle omistajalle. Tämä oli myös joutunut viettämään kaksi vuotta leivättömän pöydän ääressä tuomion julistamisen jälkeen. Uusi tuomio samasta asiasta olisi tarkoittanut kymmenen vuoden automaattista lisäistumista, joten äänekkäästä jurputuksestaan

huolimatta tuomittu ei ollut ottanut riskiä jäädä toista kertaa kiinni caialilaisten seuraamisesta. Eikä kukaan muukaan. Jos kerran arvostetun suvun jäsen viskattiin vankilaan, sinne päätyisivät myös kaikki muutkin yrittäjät.

Totta kai raha houkutti, ja jotkut tarjosivat sitä Caialia koskevista tiedoista riittävästi saadakseen aina silloin tällöin jonkun uskomaan mahdollisuuksiinsa. Virallisia tietoja asiasta ei julkaistu, mutta aina silloin tällöin, tosin harvenevin väliajoin, raportoitiin räjähdyksistä caialilaisten lähtöreiteillä. Tutkimuksissa oli miltei aina löydetty jälkiä tuhoutuneista aluksista.

Ulvan oli yhtä utelias Caialin sijainnista kuin muutkin, muttei olisi mistään summasta ottanut riskiä. Caialilaisten teknologia oli heidän omaansa parempaa, ja jos näiden pitäminen liittolaisina vaati heidän kotiplaneettansa sijainnin pysymistä salaisuutena, niin Ulvan suostui siihen mielihyvin.

Sota kyseisen sirpaleryhmän kanssa tarkoittaisi muiden flacellaanien tuhoa. He saattaisivat selvitä muutamasta Throxarluokan aluksesta, mutta niitä suuremmille he eivät voisi mitään. Luuvaisluokan yksiköt olivat hirviöitä, mutta caialilaisten suurin alustyyppi oli käsittämätön tuhokone. Yksi sellainen voisi pyyhkiä historian hämäriin paitsi flacellaanit, darbit, elvaanit ja clutheriinit niin myös balvakit ja kaikki muutkin rodut luuvaisia ja Aleeta lukuun ottamatta.

Toisesta galaksista tullut irridiaani oli sanonut olevansa ainut lajinsa edustaja, ja Priur oli vahvistanut asian. Derede ei silti ollut varma, uskoako vai ei. Sinänsä häntä suretti kokonaisen älykkään rodun tuhoutuminen. Toisaalta häntä myös pelotti mahdollisten henkiinjääneiden tuleminen Aleen seuraksi.

Ulvan kohautti harteitaan, heitti muut asiat mielestään ja arpoi tarkemman tutkimuksensa kohteen pitkästä listasta. Sinänsä työ oli automaattista, mutta hänellä oli mahdollisuus tarkastella haluamiaan kohtia aineistosta tarkemmin tai määrätä analysointi erilaisilla painotuksilla tehtäväksi.

Työpaikan illanistujaiset olivat menneet aivan niin kuin Ulvan oli etukäteen odottanutkin. Pyöreän salin toisella puolella eturivissä istuneen ja poliitikkojen ja virka-asteikossa ylempiarvoistensa pitkästyttäviä juhlapuheita tuskastuneen näköisenä kuunnelleen Sallar Verren ilmeiden seuraaminen oli ollut ainut viihdykettä tarjoava ajanviette.

Jos esinaisen kasvot olivat kuvastaneet tämän tuntemuksia, niin Verren ilta oli ollut harvinaisen ikävyydyttävä ja tätä oli tympinyt oikein olan takaa. Eturivissä istuminen oli tietysti tarkoittanut ylenmääräistä pönötystä ja jatkuvaa tekehymyilyä, mutta Derede tunsikin esinaisensa ja osasi kohtalaisen hyvin tulkitella tämän kehonkieltä.

Sallarin vuoron lopulta tullessa tämä ei ollut enää viitsinyt teeskennellä innostunutta vaan oli lampsinut lavalle hakemaan kunniamerkkinsä ja pitänyt kahden lauseen puheen. Yleisön reaktiosta päätellen lyhin jaarittelu oli ollut koko illan paras, ja Verre olikin saanut kävellä takaisin paikalleen raikuvien suosiosoitusten pauhussa. Paikalla olevien poliitikkojen ilmeistä päätellen nämä olivat pohtineet, miten he voisivat hyötyä Verren yllättävästä suosiosta, mutta yksikään heistä ei ollut uskaltanut aukaisemaan julkisesti suutaan saadakseen osansa viimeisimmän palkinnon saajan yllättävästä kuuluisuudesta.

Verren kärsivä katse oli lopulta löytänyt Dereden yleisön joukosta. Leveästi virnuavan alaisen ilme oli saanut naisen synkistymään ja kurtistamaan kulmiaan. Ulvanista moinen käytös oli ollut kummallista. Olihan hän sentään hymyillyt ja vielä kohottanut ylöspäin nostamansa peukalonsakin toisen nähtäväksi. Ehkä hänen olisi pitänyt tyytyä esittelemään vain yhtä peukaloa eikä heilutella niitä molempia?

Toisaalta Sallar oli nainen, eikä niiden logiikkaa flacellaini ymmärtänyt. Olisi luullut tämän iloitsevan uskollisen työnteekijänsä tuesta synkistelyn sijasta. Varsinkin kun tämä oli vaimonsa painostuksesta tullut katsomaan esinaisensa kunnian

Kaikki tietävät, mitä tapahtui kauan sitten kaukai-
sessa galaksissa. Harva kuitenkin tietää, mitä vielä
kauempana tapahtui, lähempänä nykyaikaa.

Viisituhatta vuotta suljettuna olleessa rasiassa oli liu-
ta clutheriinien kuuluisimman ennustajan määräyksiä
Flacin neuvoston puheenjohtajalle Ved Acclalle.
Nimeltä mainiten ja vasta tuhansia vuosia tekstin
kirjoittamisen jälkeen kehittyneellä yleiskielellä. Pit-
kän miettimisen jälkeen Priurin maine sai Acclan
pitkin hampain noudattamaan tämän järjettömiltä
tuntuvia komentoja.

Jorrelan ja sen miehistön rutiininomainen korjaus-
retki kaukovartioasemalle päättyi yllättäen paikalle
ilmestyneen maanalaisclutheriinien johtajan Aedom
Grenetin antamaan käskyyn. Calb-Jor Wesnun ja Ol-
ly Gadnan oli estettävä Flacin planeettapuolustusta
tuhoamasta pitkältä kiertomatkaltaan palanneita,
edellisen kerran ensimmäisen taantuman alussa
nähtyjä asteroideja.

Planetoidien salaisuuden selvittyä Accla valmistau-
tuu julkaisemaan vuosituhannen uutisen tietämättä
joutuvansa todistamaan vieläkin suurempaa yllätys-
tä.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi